

La festa del 23 d'abril La ressaca de la diada

<<<

La tercera campanada

La petita editorial d'Isabel Martí ha tingut un número u per Sant Jordi tres anys consecutius ≡ Els èxits de Jonasson i Sánchez Piñol han reflatat l'empresa

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Tres anys seguits suma l'editorial La Campana, un segell que des que va començar la crisi només publica sis llibres a l'any, amb un número u per Sant Jordi: *L'avi de cent anys que va saltar per la finestra* el 2012, *Victus* el 2013 i *L'analfabeta que va salvar un país* (La analfabeta que era un genio de los números, número dos en castellà editat per Salamandra) el 2014. És més, aquest any només ha publicat aquest títol de Jonas Jonasson. ¿A què es deu aquest èxit? «Són dos llibres d'un mateix autor, Jonasson, i el d'Albert Sánchez Piñol, i l'Albert és l'Albert. Així que el mèrit és de l'autor, no de l'editorial», al·lega Isabel Martí, editora d'aquest petit segell que el 2012, a un pas del tancament, va vendre la seva seu de 220 metres quadrats al carrer Muntaner i es va traslladar als 50 metres quadrats de la porteria de la finca on viu.

ÁLVARO MONGE

► Una editorial en 50 metres ► L'editora Isabel Martí, a la seu de La Campana.

Editar menys

A part de treball i vehemència, alguna cosa més distingeix Martí. «Quan el 2008 van començar la crisi i la tendència del llibre digital vaig veure que havíem de publicar menys llibres i més ben treballats. Tenia per a Sant Jordi un altre llibre en què confio molt, *L'avi Ninus*, i el vaig guardar perquè me l'hauria carregat, aixafat per totes les novetats», respon. Però petita no vol dir minoritària: «Per a mi un llibre ha de tenir personalitat, ser el millor possible dins del que és, no tenir ambició cultural; en això no m'hi fico, no sóc crítica».

Però a part de la moderació, hi deu haver alguna cosa més. «No és que La Campana sigui més llesta, sinó que es concentra més i diem molt que no. Si publicués 60 llibres a l'any ho faria malament. Observem molt abans de fer les coses,

El segell publica sis llibres a l'any, però aquest 2014 només ha llançat 'L'analfabeta...'

mirem què passa a fora, pensem molt l'original, la coberta, els títols...» Que sovint no coincideixen amb la versió en castellà. El cas més clamorós, *La petita història dels tractors en ucraïnès*, en castellà *Los amores de Nikolai*; es va vendre millor en català. Martí diu que va contractar *L'avi...*, ofert per l'agent Anna Soler-Pont, després de quatre informes, que hi va haver 30 versions de la portada de *L'analfabeta...*, que és capaç de demanar-li l'opinió a un taxista (i per descomptat als llibreters), que 15 dies abans de pu-

blicar-lo, l'últim llibre de Jonasson encara tenia dos títols alternatius (el millor es va descartar perquè contenia un espòiler) i que deu haver dedicat 80 o 90 hores a decidir-ho. Fals: segur que han estat més. El firmant d'aquesta peça va debatre amb Martí el títol (defensant una alternativa infinitament pitjor) durant mitja hora, enmig d'una festa editorial... fa set mesos,

Construir un èxit

En determinat moment, Martí parla del «procés de construcció del llibre». I és que defensa un paper molt actiu de l'editor. «Treballar per una cosa que admires és demostrar respecte de veritat al llibre i a l'autor. Tinc un equip petit però molt intel·ligent, amb Imma Falcó, la meva germana Joana, Xavier Pàmies, Enric

Vela... I el paper del traductor és essencial: és un disbarat que alguns paguin menys de 10 euros per pàgina; que publiquin menys llibres. Aquí paguem entre 13 i 16, i per a *L'analfabeta*, 18 euros a un equip de dues persones, perquè és difícil traduir del suec i mantenir el to de l'autor».

Per Martí, el respecte a l'escriptor passa també per «esperar el temps que ell necessiti; el mercat no ha d'empènyer-lo en una direcció determinada». Podria semblar autopromoció. Però l'estiu del 2012 va arribar a la conclusió que al llibre sobre l'11 de setembre d'Albert Sánchez Piñol li aniria bé una última revisió. Això va fer que *Victus* faltés a la Diada i no arribés a les llibreries fins a l'octubre. I no li va anar malament. Però a veure quants editors haurien fet el mateix. ≡

►► Gerard Vergés.

ÒBIT

Les Terres de l'Ebre acomiaden el poeta Gerard Vergés

SÍLVIA BERBÍS
TORTOSA

El poeta tortosí Gerard Vergés, guanyador entre altres dels premis Carles Riba i Josep Pla, va morir la nit de Sant Jordi als 83 anys a la seva localitat natal. La seva mort va desencadenar ahir el reconeixement dels lectors més fidels, que no van deixar de reproduir els seus versos més populars a les xarxes socials, i també de desenes de personalitats del món de la cultura i representants institucionals a les Terres de l'Ebre i al conjunt del país. Vergés, que va rebre la Creu de Sant Jordi el 1997, va ser fundador de la revista *Géminis*, i a més a més d'escriptor, va exercir de farmacèutic i professor universitari. El seu funeral s'oficiarà aquest migdia a la catedral de Tortosa.

«Gerard Vergés deixa un buit molt gran en la cultura del nostre país; ens queda el seu llegat i la seva obra», va destacar l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel. El delegat del Govern de la Generalitat a les Terres de l'Ebre, Xavier Pallarés, el va recordar com «un treballador infatigable, un ciutadà de l'Ebre insubornable i una persona amb un compromís extraordinari amb la nostra cultura». «Vergés, magnífic poeta i traductor, imprescindible promotor de la cultura, va assenyalar el conseller de Cultura, Ferran Mascarell. El seu llegat literari inclou el poemari *L'ombra rogenca de la lloba* (1981), amb el qual va guanyar el premi Carles Riba de poesia; *Tretze biografies imperfectes*, guanyador del Josep Pla de narrativa en català el 1985 i la traducció poètica *Tots els sonets de Shakespeare*, premi de la Crítica Serra d'Or. La seva poesia completa va ser traduïda al castellà per Ramón García Mateos en el volum *La raíz de la mandrágora* (2005). A causa del seu delicat estat de salut des de feia mesos, Vergés no va poder disfrutar aquest cop de la festa literària de Catalunya. El seu últim poemari, *El jardí de les delícies*, va ser un dels títols més venuts a la capital. ≡

LA SEGONA VERSIÓ DE LA LLISTA DE VENDES DEL GREMI DE LLIBRETERS

PUGEN AL RÀNQUING JOAN ROCA, DICKER I GIRONELL

► *L'analfabeta que va salvar un país*, de Jonas Jonasson, *Las tres bodas de Manolita*, d'Almudena Grandes, i *Desig de xocolata*, de Care Santos, es confirmen com els llibres més venuts d'autor estranger, en castellà i en català en el dia de Sant Jordi segons la segona versió de la llista elaborada pel Gremi de Llibreters de Catalunya. En canvi, on hi ha un tomb respecte a la primera versió facilitada ahir és en l'apartat de no-ficció, on el llibre de cuina de Joan Roca desbanca

Kylian Jornet i el nostàlgic *Yo fui a EGB* fa el mateix amb Pilar Urbano. La llista facilitada durant la tarda del 23 d'abril estava basada en les vendes, fins a la tarda del 22 d'abril, recollides pel sistema automàtic Libridata, que controla 220 punts de venda entre els quals, no obstant, només figura Abacus d'entre les grans cadenes. Un sondeig telefònic a llibreries a les 17 hores va servir per ajustar els resultats. La segona llista distribuïda ahir conté les dades dels establiments connectats a Libridata el 23

d'abril, i encara es farà pública una tercera versió i definitiva, el 28 d'abril, que inclourà les vendes realitzades al carrer.

► Pel que fa al volum de vendes, el gremi no va facilitar encara dades concretes, tot i que cadenes com per exemple Abacus calculen que la facturació s'ha incrementat prop d'un 5% respecte a l'any passat, en part a causa del fet que, a diferència del 2013, la presència de públic es va allargar una hora més gràcies al fet que no hi havia partit del Barça.

► Entre la resta de modificacions en la segona versió de les llistes destaca que, entre els autors catalans, rere Care Santos i Marta Rojals puja un lloc Martí Gironell, fins al quart, així com la presència en el tercer lloc de ficció en castellà de Joël Dicker i la inclusió (aquest segon rànquing inclou deu títols per categoria en lloc de cinc) d'autors que sense estar al punt més alt del podi han fet un molt bon paper entre els lectors, com Albert Villaró, Vicenç Pagès Jordà, Ramon Gener i Pepe Rubianes amb el seu llibre inèdit.